

[Rager.]

bort, hvis den skal have meget Told, eller om den saa ikke føler sig bedre repræsenteret af de Herrer, der overhovedet ikke tager Samfundshensyn, og som der jo ikke er nogen Risiko ved at følge.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa den Diskussion, der har fundet Sted, men finder dog over for de Ting, der er blevet omtalt, Anledning til lige at pege paa, at man jo netop nu har fremhævet, hvad det betød for Danmark, da man i 1919 og 1920 uden at have Oversigt over de enkelte Varer, i det hele taget over, hvad der skete, importerede saa store Varemengder, som Tilfældet var. Jeg vil erindre om, at Ansvar for denne Import falder paa de to Partier, der ogsaa nu er Oppositionspartier, idet der jo dengang af den daværende Regering rettidigt var fremsat Reguleringsforslag, som kunde have medført, at Ulykken i hvert Fald ikke var blevet af saa stort Omfang, som Tilfældet blev.

Christiani: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der ogsaa før de Aar, vi nu gennemlever, havde været Tendenser rundt omkring i Verden i Retning af at regulere Erhvervslivet — og jeg forstod, det skulde være Told-Tendenser —, og saa kunde vi jo allerede dengang have set, at det maatte bære derhen og være gaaet den Vej, og saa vilde det hele have været saa meget bedre. Ja, se, der er jo netop Forskellen imellem vore Synspunkter. Vi mener ikke, det vilde have været bedre, hvis vi tidligere havde fulgt disse Tendenser; det ærede Medlem mener altsaa, det vilde have været bedre. Men det ærede Medlem kan ikke som Forsvar for sit Standpunkt føre i Marken de Tider, vi nu gennemlever, og det var det, jeg sagde før. Derfor mener jeg, at jeg har Ret, naar jeg bebrejder det ærede Medlem Svagheden i hans Argumentation.

Naar det ærede Medlem dernæst spørger, om det kan tænkes, at der igen vil komme en Opgangslinie for Salg af det danske Landbrugs Produktion i Udlandet, vil jeg sige, at det er jo slet ikke umuligt. Forholdet ligger saaledes i Øjeblikket, at vort Salg af Landbrugsvarer til Udlandet er gaaet ned, fordi det er hemmet paa flere Maader, men det skyldes bl. a. den Omstændighed, hvad jeg ogsaa tidligere har gjort opmærksom paa, at Landbruget ikke har haft den fornødne købmandsmæssige Ledelse. Efterhaanden som Organisationen paa dette Punkt tager til, vil jeg

mene, der i høj Grad er Mulighed for en forøget Landbrugseksport i Fremtiden.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kunde lade sig henrive til den Slags Betragtninger, at dansk Industri ikke har haft noget købedygtigt Hjemmemarked, maa han være meget underligt indstillet, for i intet Land i Verden er der nogen Sinde givet en Industri saa gunstige Betingelser at skabes paa, at vokse op under, at trives ved som her i Danmark gennem det store købedygtige Hjemmemarked, skabt af det danske Landbrug. Nej, Grunden til, at Industrien ikke har kunnet eksportere saa meget, er, som jeg sagde før, at den ikke har været konkurrencedygtig nok. Jeg skal ikke kunne sige, om vi i Øjeblikket skal længere ned med Lønnen, for nu ligger Forholdet jo saadan, at de ærede Herrer fra Det socialdemokratiske Parti har ment, at det var rigtigt at følge os i en Devaluering af Kronen og ikke i en Nedsættelse af Lønnen. Derfor kan vi forhaabentlig nu nogenlunde blive staaende ved den Løn, vi har, men der er ikke Tvivl om, at vi i tidligere Tider kunde have gjort mere for at opnaa en større Industrieksport, nemlig ved at have gennemført en større Tilpasning af Lønnen.

Men der er ogsaa en anden Ting, der spiller en Rolle her; det er de Skatter, man lægger paa Industrien. Ogsaa dem vil jeg ved denne Lejlighed have Lov at minde om. Ikke alene har vi „Jordens bedste Sociallovgivning“, som koster en hel Del, men man forlanger ogsaa i denne Situation yderligere Skatter, for at denne Lovgivning kan blive endnu bedre, og saa beklager man samtidig, at Danmark ikke er et i højere Grad eksporterende Industriland. Jeg peger bare paa Mangelen paa Logik i disse Betragtninger.

Niels Frederiksen: I det Ordskifte, der har fundet Sted mellem Retsforbundets Medlemmer og andre ærede Medlemmer her i denne Sal, er der fremsat et Par Bemærkninger, der kalder mig frem. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen gav af det foreliggende Lovforslag den Karakteristik, at det var forbryderisk over for det danske Landbrug, og Begrundelsen for denne Karakteristik var at finde i den Opfattelse, som det ærede Medlem gav Udtryk i sine Udtalelser, og som efter min Mening beror paa en fuldkommen Fejlvurdering af de Forhold, hvorunder dansk Erhvervsliv i Øjeblikket arbejder.

Det ærede Medlem brugte den Udtalelse, at det ikke var danske Penge, Ud-